

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 20/12
V Luxembourg, 6. marca 2012

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca v zadevi C-348/09
P. I. proti Oberbürgermeisterin der Stadt Remscheid

Generalni pravobranilec Yves Bot meni, da je lahko državljani Unije, ki je več kot deset let živel v državi članici gostiteljici, predmet postopka izgon, če je zaradi njegovega kršitvenega ravnanja ogrožena javna varnost

Poleg tega lahko se lahko na podlagi dejstva, da je storilec kršitve, s tem da je žrtvi grozil ali nad njo izvajal prisilo, prikrival kaznivo ravnanje, ki pomeni resno motnjo za javni red, temu storilcu odvzame varstvo pred izgonom, ki izhaja iz daljšega prebivanja v državi članici gostiteljici.

Direktiva o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic¹ določa pogoje za izvrševanje te pravice in njene omejitve iz razlogov javnega reda, javne varnosti ali javnega zdravja. Država članica gostiteljica tako ne sme sprejeti odločbe o izgonu državljanov Unije, ki je pridobil pravico do stalnega prebivanja (po izteku minimalnega neprekinjenega obdobja petih let), razen iz resnih razlogov javnega reda ali javne varnosti. Če je ta državljani Unije na ozemlju države gostiteljice prebival zadnjih deset let, je mogoče odločbo o izgonu sprejeti samo iz nujnih razlogov javne varnosti.

P. I., italijanski državljani, živi v Nemčiji od leta 1987. Z odločbo z dne 16. maja 2006 je bil obsojen na zaporno kazen sedem let in šest mesecev zaradi spolne zlorabe, spolnega nasilja in posilstva mladoletne hčerke njegove nekdanje partnerice (od leta 1990 do leta 2001). P. I. je v zaporu od 10. januarja 2006, konec zaporne kazni je določen za 9. julija 2013.

Nemški organ je z odločbo z dne 6. maja 2008 na podlagi nemškega prava ugotovil izgubo pravice P. I. do vstopa in prebivanja z obrazložitvijo, da lahko dejanje ponovi, in mu zagrozil s prisilno odstranitvijo v Italijo.

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (višje okrožno upravno sodišče za deželo Severno Porenje – Vestfalija, Nemčija), pri katerem je bila vložena pritožba, Sodišče Unije v bistvu sprašuje, ali so spolna zloraba mladoletnika, spolni napad nanj in posilstvo le-tega „nujni razlogi javne varnosti“, s katerimi je mogoče utemeljiti izgon državljanov Unije, ki je že več kot deset let na ozemlju države članice gostiteljice (Nemčija).

Generalni pravobranilec Yves Bot najprej navaja sodno prakso Sodišča², v skladu s katero lahko ravnanja, ki imajo takšno raven intenzivnosti, da bi lahko neposredno ogrozila mir in fizično varnost prebivalstva kot celote ali pa njegovega velikega dela, spadajo pod pojem „nujni razlogi javne varnosti“.

Po mnenju generalnega pravobranilca v obravnavani zadevi, čeprav ni sporno, da so spolna zloraba mladoletnika, spolni napad in posilstvo v okviru družinskega življenja zelo resen poseg v temeljno vrednoto družbe, ta vrsta dejanja kljub temu ne spada pod pojem „javna varnost“ v smislu člena Direktive³.

¹ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic (UL, posebna izdaja v slovenščini poglavje 5, zvezek 5, str. 46, in popravka, ki ne zadevata slovenske različice, UL L 229, str. 35, in UL 2005, L 197, str. 34).

² Sodba Sodišča z dne 23. novembra 2010 v zadevi Tsakouridis (C-145/09). Ta sodba se nanaša na boj proti kriminaliteti, povezani z nedovoljeno trgovino s prepovedanimi drogami v hudodelski združbi.

³ Člen 28(3) Direktive 2004/38/ES.

Direktiva jasno ločuje med pojmom javnega reda in javne varnosti, pri čemer je drugi resnejši od prvega in prepreči povečano stopnjo varstva, ki je dodeljeno državljanu Unije. Ta pojma namreč ustrezata različnima kriminološkima resničnostma. Kršitev kazenskih pravil povzroči motnjo za javni red, ki ga je vzpostavila država članica, medtem ko sklicevanje na pojem javne varnosti ne izhaja le avtomatično iz dejstva, da je bila storjena kršitev, temveč iz kršitvenega ravnanja, ki je posebej resno v svojem temelju, posebej resne pa so tudi njegove posledice, ki so večje od škode, povzročene posamezni žrtvi ali žrtvam. Ta pojma torej nista enaka: čeprav vsako ravnanje, ki povzroči nevarnost za javno varnost, po definiciji moti javni red, nasprotno ne velja, čeprav bi lahko storjeno dejanje v javnem mnenju sprožilo čustvo, ki izraža motnjo, ki jo je povzročila kršitev.

Generalni pravobranilec meni, da je vprašanje, ali storilec kaznivega dejanja s svojim ravnanjem pomeni nevarnost za javno varnost, ni odvisno torej le od teže storjene kršitve – o čemer daje predstavo predpisana ali izrečena kazen – temveč zlasti od narave te kršitve. P. I. sicer neizpodbitno pomeni nevarnost v družinskem okviru, vendar na podlagi narave storjenega dejanja ni dokazano, da pomeni grožnjo za varnost državljanov Unije, kot bi to bil spolni predator, posebej nevaren kriminallec, za katerega so značilna dejanja, kot so bila razkrita v zadevah Dutroux in Fourniret. Če bi se odločilo drugače, bi se s tem priznalo, da je mogoče le z objektivno težo kaznivega dejanja, določeno s kaznijo, upravičiti ukrep izгона iz „nujnih razlogov javne varnosti“.

Vendar zaradi tega P. I. v tej zadevi ni varovan pred ukrepom izгона.

Generalni pravobranilec namreč nadaljuje, da **P. I. ne more biti upravičen do povečane stopnje varstva pred izgonom, določenega v Direktivi, ker ni bil resnično vključen v družbo države članice gostiteljice.**

V zvezi s tem pojasnjuje, da so „nujni razlogi javne varnosti“ edina izjema od varstva pred izgonom, do katerega je lahko upravičen državljan Unije, ki je pred ukrepom izгона prebival na ozemlju države članice gostiteljice preteklih deset let. Direktiva vsebuje le domnevo vključenosti v družbo, ki je v tej zadevi ovržena z dejanji, ki jih je storil P. I. in ki pričajo o tem, da ni bil resnično vključen v družbo in da zato ne more biti upravičen do te povečane stopnje varstva.

Ni sporno, da bi bil P. I., če bi bilo to dejansko stanje ob upoštevanju njegovega datuma znano že, ko je nastalo, preganjan in izgnan, ne da bi imel možnost biti upravičen do varstva, ki ga določa Direktiva. Vključitev državljana Unije v družbo namreč temelji tudi na kvalitativnih dejavnikih in za generalnega pravobranilca je očitno, da ravnanje P. I. kaže na popoln neobstoj želje po vključitvi v družbo države članice gostiteljice. Ne more se torej sklicevati na varstvo, dodeljeno po izteku desetletnega prebivanja, ki je obdobje, ki ni bilo pretrgano, ker je njegovo ravnanje ostalo skrito.

Generalni pravobranilec meni, da tak položaj, ki pomeni kršitev, pod pretvezo, da je trajal dolgo, ne more ustvariti pravice. Poleg tega Direktiva določa, da lahko države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zavrnitev, prenehanje ali preklic katere koli pravice, dodeljene s to direktivo, v primeru zlorabe pravic ali prevare. Posledice take prevare mora določiti Sodišče.

Generalni pravobranilec predlaga, da **se državljan Unije ne more sklicevati na pravico do povečane stopnje varstva pred izgonom, če je dokazano, da navedeni državljan izpeljuje to pravico iz kršitvenega ravnanja, ki pomeni resno motnjo za javni red države članice gostiteljice.**

OBVESTILO: Sklepni predlogi generalnega pravobranilca za Sodišče niso zavezujoči. Dolžnost generalnega pravobranilca je, da Sodišču popolnoma neodvisno predstavi predlog za rešitev zadeve, ki jo obravnava. Sodišče zdaj začena posvetovanje o zadevi. Sodba bo razglašena pozneje.

OBVESTILO: Predlog za sprejetje predhodne odločbe sodiščem držav članic omogoča, da v okviru sporov, ki jih obravnavajo, vprašajo Sodišče o razlagi prava Unije ali mu predlagajo, naj odloči o veljavnosti akta Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sklepa je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.